

ከእግዚአብሔር ፍቅር

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48 ፥ 17)
God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO, 64064. // አዘጋጅ መላኩ ማሞ ትዕዛዙ E-mail - hello@ethiogodslove.org

ሰኔ 1996 June 2004 “ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ። የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል።” (ኢሳ 54 ፥ 13)
አዘጋጅ ፡- መላኩ ማሞ ትዕዛዙ

ዘጸአት

አምላክህ እግዚአብሔር ያከናውንልኛል ብለህ በምትጠባበቀው ነገር ተቃዋሚ ይበዛብሃል? የፀሎትህን መልስ እንዳትቀበል የሚያስፈራህ ምንድን ነው? አምላክህ ሊያወርስህ ቃል ወደ ገባልህ ሥፍራ እንዳትደርስ ዘመኑ ሲራዘምና ተቃውሞው ሲበረታ፡- ከዕብራውያን ታሪክ፣ ከዘጸአት፣ ጠቃሚ ትምሕርት መውሰድ ይቻላል።

ዕብራውያን በግብፃውያን እጅ በባርነት ይማቅቁ ነበር። አራት መቶ ዓመት በባርነት ውርደት ውስጥ ሆነው። ወደ አምላካቸው የፀለዩት ፀሎት መልስ በመጣላቸው ጊዜ በሙሴ መሪነት የተደረገው ጉዞ ዘጸአት ይባላል። ስለዚህ ዘጸአት፡ የነፃነት ፣ ተስፋን የመጨበጥ ፣ ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለመግባት የመነሣትና የመንገድ ታሪክ ነው። አምላካቸውን በማመን ድሉን በሚወርሱትና በማይወርሱት መሐከል ግልጽ ልዩነት የሚታይ በት መጽሐፍ ነው። በመጽሐፍ ቅዱሳችን መግቢያ ላይ (አራት ዘጸአት) ሁለተኛው መጽሐፍ ነው። (አንብቡት)

ከዘጸአት የምንማረው፡-

1. ከግብፅ ፣ ከባርነት ወጥቶ በነፃነት ከነፃን ለመድረስ የፈጀው አርባ ዓመት ነበር። በእነዚህም ዓመታት ሕዝቡ ተፈትነው ታይተዋል። በመሠረቱ መንገዱ ያንን ሁሉ ጊዜ መፍጀት አልነበረበትም። ሆኖም ሕዝቡ ባለማመንና በማጥፋት ለመንገዱን አራዘመ። አብዛኛውም ሕዝብ ከነፃን ሳይገባ በበረሐ አለቀ። በዕምነት እግዚአብሔርን ተከትለው የተስፋዩቱን ምድር በመውረስ ፈንታ፣ ከዮርዳኖስ ማዶ በቁጣው አለቁ። እግዚአብሔር የሰጣቸውን ተስፋ ያምኑና ይቀበሉ ዘንድ ሊታገሟቸው ሲል አጭሩን መንገድ ለአርባ ዓመት አራዘመላቸው። ሆኖም ያ ትውልድ እስኪያልቅ ድረስ ደንደኑ እንጂ ወደ ዕምነት አልተመለሱም። ድልና ስኬታቸው ወደ ሚቀጥለው ትውልድ ተላለፈ። ከሰለሳ ተመልሰው የዕምነት ቃል የተናገሩትን ካሌብንና እያሱን እንኳ ፣ ብዙዎቹ አላመኑአቸውም።

በዚህም ዘመን ፣ እግዚአብሔር የዕለት እንጂራን እንደሚሰጥ የሚያምኑና የሚፀልዩ ብዙ ሲሆኑ፣ የተትረፈረፈ በረከት ግን፣ እንኳን መቀበል መጸለይ እንኳ የሚፈሩ ብዙ ናቸው።

አይሁድ በጠማቸው ጊዜ ከድንጋይ ውኃ አፍልቆ አጠጣቸው። ምንም በሌለበት በበረሐ ከሰማይ መናን አውርዶ መገባቸው። ይህ የዕለት መሻታቸው በተፃምር ሲሟላ አይተዋል። ነገር ግን ከዚያ አልፎ ማርና ወተት

ወደምታፈስ ምድር መግባት ዕምነታቸውን የሚፈትን ስለሆነ ደከሙ። ስለዚህ በጥቂቱ መርካት፣ በትንሹ መቅረት ዋጋቸው ሆነ። ወገኑ፡- እስከ ዚህ ያደረሰህ ጌታ እግዚአብሔር አምላክህ፣ ቸርነቱ የማያልቅበት መሆኑን አስተውል። ኤቤንዔዜር ያልነውን መዝሙር ታስታውሳለህ?

እስከ ዛሬ ድረስ ረድቶናል። በድል በተፃምር መርቶናል። ወደ ፊትም ቢሆን ጌታ ያውቃል። ሁሉም በእርሱ ያልፋል።

ርግጥ ነው እስከ ዛሬ ድረስ ጌታ ያደረገልን ምሕረትና ቸርነት ያስደንቃል። ጌታ ይህን ሁሉ የምታደርግልኝ እኔ ማን ነኝ ያሰኛል። ይበልጥ የሚደንቀው ነገር ግን፣ ጌታ እንደ ያዕቆብ ለመገረክ የሚፍጨረጨፍ ልጆቹን ጨምሮ መገረክ መውደዱ ነው። “የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፣ የሚፈልገውም ያገኛል ፣ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትሉታል” ያለው ለዚህ ነው። (ማቴ 7፥8) ስለዚህ፡-

ከሚያልቅበት ጌታ፣ ከአምላክህ በረከትን ለመቀበል ወደ ፊት ከመዘርጋት አትቆጠብ። ብዙ የተቀበልህ ቢሆንም፣ አምላክህ ከቶ አያልቅበትም። ከድል ወደ ድል፣ ከበረከት ወደ ሌላ በረከት ቅጥሮችን መዝለል አይደክምህ።

2. “በልቡ እንዳሰበ እንዲሁ ነውና” (ምሳሌ 23፥7) “ልጄ ሆይ፣ አይሆኽ፡ ዕምነትሽ አድኖሻል” (ማቴ 9፥22) “...እንደ ዕምነታችሁ ይሁንላችሁ...” (ማቴ 9፥29) “...አንቺ ሴት፣ ዕምነትሽ ታላቅ ነው እንደ ወደድሽ ይሁንልሽ...” (ማቴ 15፥28)

ሰዎች በልባቸው ያለጥርጥር የሚያምኑትና ተግተው የሚፈልጉት ነገር ይሆንላቸዋል። ያለምንም ቀስቃሽ ተነሥተው ማድረግም ይችላሉ። ሰዎችን ተከትሎ መሻገር ግን ብዙ ምክንያት ሊኖረው ይችላል። የፈርዖን ሠራዊት ከኋላህ ሲኖር ፣ በዕምነት ተነሥተው ባሕሩ ውስጥ እግራቸውን የሚዘረጉ ደፋሮች ከፊትህ ሲኖሩ፣ ለመሻገር መቅረብ አያዳግት ይሆናል። ጠላት ከኋላ፣ ደንበኝነት ከፊት በግልጽ ሲታይ የሚደረግ ርምጃ ከፍርሃት ይሆን ከዕምነት አይታወቅም። ነገር ግን “አሻግርሃለሁ” ያለውን የጌታ እግዚአብሔርን ቃል ብቻ ይዞ ውርስን ለመውሰድ መነሣት፣ በዕውነት ዕምነት ይጠይቃል። የእያሱና የካሌብ ዕምነት። እስራኤላውያን ግን በተስፋዩቱ ምድር ሊያጋጥሙአቸው ያሉትን ቁመተ ረገዥም ተቃዋሚዎች በፈሩ ጊዜ የዚያን ትውልድ ዕጣ ክፍል ወሰኑ።

ዛሬም፣ ታላቅ መንፈሳዊና ቁሳዊ የበረከት ተስፋው እያላቸው፣ በሁኔታዎች ተበግረው የተቀመጡ ሰንት

የጌታ ልጆች ይኖሩ ይሆን?

ሰዎች የሚባረኩት ከአንተ ስለሚሻሉ ነው። የሚለውን የጠላት ውሸት ተቀብለዋል። የተቀባ አገልጋይ፣ ጠቃሚ ምሁር ፣ ሐብታም ፣ ወይም ተወዳጅ የሐገር መሪ ለመሆን ልዩ ሰው መሆን አለብህ የሚላቸውን ሴይጣናዊ ሐሰት አምነው ከመፍጨር ጨር ይገታሉ። ዕውነቱ ግን እግዚአብሔር የከበረባቸውና ያስከበራቸው ኃያላንና ሐብታሞች ሁሉ እንዳንተው ያሉ ጉድለት ያለባቸው ሰዎች ናቸው። መጽሐፍ ቅዱሳችን ስለ ታላቁ ነቢይ ሲኖር፡- “ኤልያስ እንደ እኛ የሆነ ሰው ነበረ” ይላል (ይሁዳ 5፥17)። አንተ ብቻ ከጌታ ጋርና በፈቃዱ ውስጥ ሁን እንጂ ታላቅ ነገር በሕይወትህ ይሆናል። ምክንያቱም፡ የቻሉትን ሁሉ ያስቻለው ጌታ አንተንም ስለሚያስችል ነው።

3. ተስፋቸውን ሳይቀበሉ በበረሐ የቀሩትን ዕብራውያን የፈጁቸው ቁመተ ረገዥም ጠላታቸው አልነበረም። ፍርሐታቸው ነው። ተስፋ የሰጠውን እግዚአብሔርን አለማመናቸው ነው ምንም እንኳ ሌላ አዲስ ትውልድ ተተሥቶ የተስፋዩቱን ምድር መውረሱ ባይቀርም፣ በዚያ ትውልድ አለማመን የተነሣ። በሁለት ዓመት ያህል ጊዜ ውስጥ የእነርሱ መሆን የነበረበት ምድር ወደ አርባ ዓመት ተላለፈ፣ ጌታ ከዚህ ያድነን።

በአምላኩ የተማመነው ዳዊት ተነሥቶ ነሲያድን ከጣለ በኋላ የፍልስጥኤ ምን ሠራዊት አሳድዶ ማሸነፍ ለቤተ እስራኤል ቀና ነበረ። የአንተም ዕምነትና ድፍረት ለራስህ ብቻ ጥቅም ሳይሆን ለሚፈራው ነረቤትህ የዕምነት ማስፈንጠሪያ ይሆናል። ምክንያቱም ዕምነት ለዕምነት፣ ስኬት ለሌላ ስኬት መነሻ ስለሚሆን ነው።

4. በሕይወትህ እንዲሳካልህ ማንም ሊያስገድድህ አይችልም። አይሁድ ምንም እንኳ ብዙ ድንቅና ተፃምራት ያዩ ቢሆንም፣ ተስፋቸው እንደሚደርስ ማመን አልቻሉም። እንደ አለማመናቸውም ሆነባቸው። ያ ትውልድ በረከቱ ቀረበት። ጌታ ያለው ግን አልቀረም። በልባቸው የሞላው አለማመን፣ በፃይናቸው ያዩትን ተፃምራትና በጀርአቸው የሰሙትን የተስፋ ቃሉን አጨለመባቸው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተመዘገቡት ታላላቅ ተፃምራት ሁሉ የበረቱቱን፣ ፋሲካውን፣ መቅሰፍቶቹን፣ የቀይ ባሕርን መከፈል፣ በቀን በክብሩ ደመና መከለልንና በሌሊት በእሳቱ ፃምድ መመራትን በሕይወታቸው ቢለማመዱም፣ እልፍ ብለው በዕምነት ርስታቸውን መጨበጥ አልቻሉም ይልቁንም የባርነትን ዘመን በትዝታ

ይናፍቁ ነበረ። የለመዱት ውስንነት አስሮ በፊታቸው ከሚጠብቃቸው በረከትና ተስፋ አስቀራቸው። አያሳ ዝንም?

ስኪት ምን ጊዜም ቢሆን ባለፈው ላይ ለሚያተኩሩት ሳይሆን፤ ወደ ፊት ለሚዘረጉት የተወጠች ናት።

“ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል። ፊልጉ፤ ታገኙማላችሁ። መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችሁማል።” (ማቴ 7፥7)

ይህ የጌታ ምክር የሚያመለክተው፤ ወደ ፊት መዘርጋትን ነው። ምክንያቱም ሰው የለውን አይለምንም። ያገኘውንም አይፈልግም። የተከፈተ ለትንም በር አያንኳኳም። እንዲከፈት ለት የሚፈልገውን በር ግን ተግባር ማንኳኳት ይጠበቅበታል።

5. ሰው፤ በሚያምንበት ነገር ስኪት አያገኝም። በዘጸአት ታሪክ ውስጥ እንደታየው፡- የእግዚአብሔርን ቅር በትና ኃይል ከማንም ይልቅ የተለማ መደው ትውልድ ነው ተስፋውን በዕምነት ለመቀበል የተቸገረው። መውጣትን ከባርነት ወጥተዋል። ድነዋል። ነገር ግን እንደ ታሰበላቸው ሳይባረኩ ሞቱ። ከነፃነቱ እንጂ ከማፍና ከወተቱ ሳይቀምሱ አለቁ።

አዲሱ የእስራኤል ትውልድ የእሳቱንና የደመናውን ግምድ ለራሱ አልተለማመደም። ነገር ግን ያልተበከለ ታዛዥና የዕምነት ሕዝብ ነው። ስለ ሆነም ዮርዳኖስን ተሻግሮ፤ ተሰፋውን መጨበጥ፡- ወደ እርሱ አለፈ።

አብዛኛው ሰው ይሳካልኛል ብሎ ከማመን ይልቅ አለማመን ይቀለዋል።

የዚህ ክፋቱ ደግሞ ወደ ፊት የሚዘረጋበትን ራዕይና ዕምነት የሌለውን ሰው፤ እግዚአብሔር እንኳ ሊያነሣሣው የማይሰገድድ መሆኑ ነው። ማስገደድ ባሕርይ አይደለምና። ስለዚህ ጌታ በሰጠህ ተስፋ ላይ በርታና ተነሣ። ይሆንልህማል። ተስፋ የሰጠህ አምላክህ እግዚአብሔር ተሳክቶልህ ለማየት ይጓጓል። በዕምነት ታዝዝኸው ብትነሣ፤ በቀን የደመና ግምድ፡- በሌሊትም የእሳት ግምድ ይደርስልሃል። መነሣትህን ብቻ ነው የሚጠባበቀው። “መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትላታል” ጌታ ስሙ ይክበር።

www.ethioGodslove.org

“እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ አሁን በየቦታው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያሳልፋል። ቀን ቀጥሮ አልፎ፤ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው። ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማስነሣቱ ሁሉን አረጋግጦአል።” (ዮሐ/ሥራ 17፥30-31)

“ስድስተኛውንም ማኅተም በፈታ ጊዜ አየሁ፤ ታላቅም የምድር መናወጥ ሆነ፤ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠጉር ጥቁር ሆነ፤ ጨረቃም በሞላው እንደ ደም ሆነ፤ በለስ

ም በብርቱ ነፋስ ተናውጣ ቃሪያዋን ፍሬ እንደምትጥል የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ወደቁ፤ ሰማይም እንደ መጽሐፍ ተጠቅልሎ አለፈ። ተራራዎችና ደሴቶችም ሁሉ ከስፍራቸው ተወሰዱ። የምድር ም ነገሥታትና መኳንንት ሻለቃዎችም ባለጠጋዎችም ኃይለኛዎችም ባርያዎችም ጌቶችም ሁሉ በዋሾችና በተራራዎች ግለቶች ተሰወሩ። ተራራዎችንና ግለቶችንም፡- በላያችን ወደቁ በዙፋንም ከተቀመጠው ፊት፤ ከበጉም ቁጣ ሰውናን፤ ታላቁ የቁጣው ቀን መጥቶአልና፤ ማንስ ሊቆም ይችላል? አሉአቸው።” (ዮሐ/ሥራ 6፥12-17)

“ደሴቶችም ሁሉ ሸሹ፤ ተራራዎችም አልተገኙም። በሚዘንም አንድ ታላንት የሚያህል ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው...” (ዮሐ/ሥራ 16፥20-21)

“በዚያን ወራት ግን ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል፤ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፤ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ። የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ (ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ) በብዙ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል።” (ዮማርቆስ ወንጌል 13 ፥ 25-26)

“እነሆ፤ ከደመና ጋር ይመጣል፤ ዓይንም ሁሉ የወገትም ያዩታል ፤ የምድርም ወገኖች ሁሉ ስለ እርሱ ዋይ ዋይ ይላሉ።” (ዮሐ/ሥራ 1፥7)

“ሙታንንም ታናናሾችንና ታላላቆችን በዙፋት ፊት ቆመው አየሁ። መጻሕፍትም ተከፈቱ፤ ሌላ መጽሐፍም ተከፈተ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ነው። ሙታንም በመጻሕፍት ተጽፎ እንደ ነበረ እንደ ሥራቸው መጠን ተከፈሉ።” (ዮሐ/ሥራ 20፥12)

“ይህም እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እኔ በወንጌል እንዳስተማርሁ በሰው ዘንድ የተሰወረውን በሚፈርድበት ቀን ይሆናል።” (ወደ ሮሜ ሰዎች 2፥16)

“የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው። እኔ የተናገር ሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።” (ዮሐ/ሥራ ወንጌል 12፥48)

“እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሰወረውንም ነገር ሁሉ፤ መልካምም ቢሆን ክፉም ቢሆን፤ ወደ ፍርድ ያመጣዋልና።” (መጽሐፈ መክብብ 12፥14)

“እንግዲያስ እያንዳንዳችን ስለ ራሳችን ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን።” (ወደ ሮሜ ሰዎች 14፥12)

መልስ አለን? አጥጋቢ መልሳችንን ከአሁኑ ማዘጋጀት አይገባም? ? ? ? ?

በዚያን ጊዜ ከሚተላለፉ ሁለት ፍርዶች አንዱ፡-

“በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል፡- እናንተ እርጉማን፤ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ።” (ዮማቴዎስ ወንጌል 25፥41)

“በሕይወትም መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘው ማንኛውም በእሳት ባሕር ውስጥ ተጣለ።” (ዮሐ/ሥራ 20፥15)

“...ትላቸው ወደማይሞትበት እሳቱም ወደማይጠፋበት ወደ ገሃነም እሳት ከመጣል ... ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።” (ዮማርቆስ ወንጌል 9 ፥ 46)

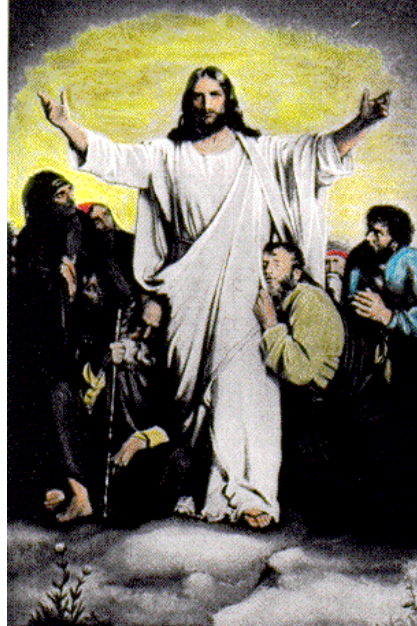
ወገኔ ሆይ፡- በገሃነም ይግባኝ የለም። ንስሐም የለም። መመለሻም የለም። ልባችሁ እያወቀ፤ አእምሮን ጥለው፤ ስካር፤ ዝሙት፤ ጥል፤ ዘፋኝነት፤ ምቀኝነት፤ ስረቆ

ት፤ መግደልን ወዘተ የሚለማመዱ፡- የእግዚአብሔርን ስጦታ ኢየሱስንና ትምሕርቱን ችላ የሚሉ ሁሉ ወደዚያ ይጣላሉ። ነገር ግን ይህ የፍርድ ቀን ከመድረሱ በፊት የምሕረት ጌታ እግዚአብሔር የደገንነትን መንገድ አዘጋጅቶአል። እርሱም ልጁ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

“በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወይአልና” (ዮሐ/ሥራ ወንጌል 3፥16)

መድኃኔዓለም ይጠራሃል

“እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ።” (ዮማቴዎስ ወንጌል 11፥28)

ከዘላለም ፍርድ ለመጸን የሚቻለው ኢየሱስንና ትምሕርቱን አምኖ በመቀበልና በመከተል ብቻ ነው። በኢየሱስ አምኖ ኃጢአትን መለማመድ ግን ከፍርድ አያድንም። ስለዚህ ውሳኔ ለማድረግ ከልቡ የሚፈቅድ ሁሉ ንስሐ መግባት አለበት። መንግሥተ ሰማይ ቀርባለችና።

የንስሐ ፀሎት ፡-

ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ። ስለኃጢአቴ የተሰቀለውን ኢየሱስንና ትምሕርቱን አምኜ እቀበላለሁ። ስለዚህ ኃጢአቴን ሁሉ ይቅር በለኝ፤ ወደ መንግሥትህ ተቀበለኝ። በቀረኝ ዕድሜዬ አንተን ለማክበር እንድችል እርዳኝ። ስለ ስምህ። አሜን። *****

ይህንን ፀሎት ከልብ በማመን ለመጀመሪያ ጊዜ የፀለያችሁ፤ በዚህ ደብዳቤ መግቢያ ላይ በተሰጡት አድራሻዎች ብታስታውቁን፡- አስፈላጊ ምክሮችን ልንልክላችሁ እንችላለን። በአካባቢያችሁ ወደሚትገኝ ወንጌልን ወደምትሰበክ ቤተ ክርስቲያን ልንጠቁማችሁ እንግዳ ራሳችን። ወገኔ፡- እግዚአብሔር ይወድሃል።

አንተርኔት ስለዋት? ምርጫ መዝገሮችን እያዳመጡ ደብዳቤዎቻችንን ማንበብ ሆነ ስትሞ ለሌሎች ማካፈል ይቻላል።

www.ethioGodslove.org
እየሱስ ጌታ ነው። ጌታ ይባርክህ።